

Kielce, dnia 5 czerwca 2024 r.

dr hab. Jarosław Prońko, prof. UJK
Instytut Zarządzania
Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym dra Marka Ilnickiego

Podstawa prawna przygotowania recenzji

Podstawę opracowania recenzji stanowi uchwała Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie nr 16/2023/2024 z dnia 8 kwietnia 2024 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Markowi Ilnickiemu w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

Recenzję opracowano zgodnie z obowiązującymi przepisami Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, rozdział 3 (Dz. U. 2018 poz.1668 z późn. zm.) na podstawie dokumentów złożonych przez habilitanta:

- wniosek z dnia 31 lipca 2023r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie;
- dyplom nadania stopnia doktora nauk wojskowych w dyscyplinie: nauki wojskowe w specjalności bezpieczeństwo morskie państwa przez Radę Wydziału Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte z dnia 30 kwietnia 2010 roku;
- autoreferat habilitanta;
- wykaz osiągnięć naukowych stanowiący znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o bezpieczeństwie;
- wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny dra Marka Ilnickiego;
- dane bibliometryczne dra Marka Ilnickiego w postaci raportu wygenerowanego z Bazy Wiedzy Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 26-07-2023 podpisany przez Panią Mirosławę Prahł, kierownika Oddziału Bibliografii i Bibliometrii;
- elektroniczne wersje osiągnięć naukowych wskazanych przez habilitanta jako wnoszące istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki o bezpieczeństwie
- opinia dotycząca stażu naukowego (habilitacyjnego) w Akademii Marynarki Wojennej z dnia 14 września 2022 r.;
- zarządzenia nr 062/05/2021 Rektora Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa z siedzibą w Poznaniu z dnia 10 maj 2021r. o powołaniu dra Marka Ilnickiego na członka Rady Programowej Wydawnictwa i Przeglądu Naukowo-Metodycznego „Edukacja dla bezpieczeństwa”;
- akt powołania habilitanta na członka Rady Programowej czasopisma „Cywilizacja i Polityka” z dnia 1 stycznia 2021r.;
- oraz kopii kilku dokumentów sprzed uzyskania dyplomu doktora, a zatem nie mających wpływu na obecne postępowanie habilitacyjne.

Zgodnie z art. 221 ust. 8 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce: *recenzenci, ..., oceniają, czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust.1 pkt 2, i przygotowują recenzję.* Uwzględniając jednak zapisy umowy dotyczącej przygotowania niniejszej recenzji, zostanie ona rozszerzona, poza wymóg oceny wskazanego przez habilitanta osiągnięcia naukowego, o przedstawienie podstawowych informacji o kandydacie oraz ocenę jego aktywności: naukowej, dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę. Jednakże nie będzie to miało wpływu na konkluzję niniejszej recenzji.

Sylwetka dra Marka Ilnickiego

Dr Marek Ilnicki w latach 1976 – 2007 służył w Wojskach Ochrony Pogranicza, a następnie Straży Granicznej. W tym czasie zajmował się głównie ochroną morskiej granicy państwa, kontrolą ruchu granicznego w komunikacji morskiej i lotniczej, realizacją czynności operacyjno-rozpoznawczych i zwalczaniem przestępczości granicznej. W pierwszej połowie lat 90-tych oraz na początku obecnego wieku był uczestnikiem kilku kursów związanych ze swoją pracą, w tym wielu zagranicznych. Służbę zakończył w stopniu pułkownika na stanowisku zastępcy Komendanta Morskiego Oddziału SG. W latach 2004 – 2006 pełnił również funkcję Zastępcy Pełnomocnika Granicznego na bałtyckim odcinku polsko-rosyjskiej granicy państwowej, z nominacji Prezesa Rady Ministrów.

Po uzyskaniu stopnia doktora w 2010 roku (dane szczegółowe powyżej) Pan Marek Ilnicki pracował:

1. Na podstawie umowy o pracę, jako adiunkt:
 - a. w latach 2011 - 2015 w Wyższej Szkole Bezpieczeństwa w Gdańsku z siedzibą w Poznaniu,
 - b. oraz od 2013 do chwili obecnej w Uniwersytecie Gdańskim;
2. Natomiast na podstawie umowy – zlecenia:
 - a. w 2006 w Akademii Morskiej w Gdyni – prowadził zajęcia dydaktyczne na studiach podyplomowych,
 - b. w 2011 w „Ateneum” Szkole Wyższej w Gdańsku – prowadził zajęcia na studiach licencjackich,
 - c. Od 2015 w Wyższej Szkole Bezpieczeństwa w Gdańsku z siedzibą w Poznaniu – prowadzi zajęcia na studiach licencjackich i magisterskich,
 - d. Od 2020 w Wyższej Szkole Administracji Biznesu w Gdyni – prowadzi zajęcia na studiach magisterskich.

W roku 2022 odbył trzymiesięczny staż naukowy (od 15 lutego do 15 maja) na Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni. W jego trakcie uczestniczył w projekcie ”Grant Badawczy MON – zasady użycia Sił Morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sytuacjach nadzwyczajnych w pokojowych warunkach funkcjonowania państwa”. Rezultatem tego projektu była monografia, w przygotowaniu, której uczestniczył habilitant będąc współautorem dwóch rozdziałów. Ponadto przeprowadził kilka wykładów.

Ocena osiągnięcia stanowiącego podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora
habilitowanego

Jako podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Marek Ilnicki wskazał cykl publikacji, który opatrzyl wspólnym tytułem: *Rola służb granicznych w systemie bezpieczeństwa wewnętrznego Polski*. Zaliczył do niego:

- 1 monografię,
- 5 naukowych zbiorowych monografii pod jego współredakcją,
- 15 rozdziałów w monografiach naukowych,
- 6 artykułów w czasopismach naukowych.

Ze wskazanego cyklu publikacji nie można poddać ocenie wymienionych poniżej zbiorowych monografii naukowych, ponieważ wkład własny autora polegał jedynie na opracowaniu tytułu monografii, napisaniu słowa wstępnego, opracowaniu struktury monografii. Natomiast artykuły jego autorstwa wskazane w tej części wykazu występują również w części zatytułowanej *Rozdziały w monografiach naukowych*, dlatego do nich odnoś się w dalszej części recenzji.

Wykaz monografii nie poddanych ocenie:

1. Ilnicki Marek, Piotrowski Andrzej (red.), *Służby specjalne w systemie bezpieczeństwa państwa: praktyczne aspekty bezpieczeństwa*, seria: Edukacja dla Bezpieczeństwa, nr 1, 2012, Poznań, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa, 554 s., ISBN 978-83-61304-49-4;
2. Ilnicki Marek, Kufel Jakub (red.), *Strategia bezpieczeństwa narodowego – realizacja podstawowych celów*, seria: Edukacja dla Bezpieczeństwa, nr 1, 2015, Poznań, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa, 480 s., ISBN 978-83-65096-27-2;
3. Bączkiewicz Beata, Ilnicki Marek, Szulca Magdalena (red.), *Charakterystyka współczesnych zagrożeń terrorystycznych*, seria: Edukacja dla Bezpieczeństwa, nr 1, 2017, Poznań, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa, 544 s., ISBN 978-83-65096-58-6;
4. Baran Monika, Ilnicki Marek, Marek Helena (red.), *Antyterrorystyczna ochrona państwa*, seria: Edukacja dla Bezpieczeństwa, nr 2, 2017, Poznań, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa, 398 s., ISBN 978-83-65096-59-3;
5. Ilnicki Marek, Makowski Andrzej, Mrozowska Alicja (red.), *Zasady użycia sił morskich RP w sytuacjach nadzwyczajnych w pokojowych warunkach funkcjonowania państwa*, Wydanie specjalne „Rocznika Bezpieczeństwa Morskiego”, Gdynia 2022, 157 s., ISSN 1898-3189.

Nie można również poddać ocenie 3 rozdziałów, których dr Marek Ilnicki jest współautorem, ponieważ zgodnie z art. 219 ust.2 ustawy: *osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego*. W przypadku wskazanych poniżej rozdziałów nie ma możliwości stwierdzenia, które konkretne treści są autorstwa habilitanta.

Wykaz rozdziałów wykluczonych z oceny:

- Rychlik Mirosław, Neubauer Tomasz, Ilnicki Marek, *Straż Graniczna w procesie zapewnienia bezpieczeństwa w portach lotniczych*, [w:] *Strategia*

bezpieczeństwa narodowego – realizacja podstawowych celów, Ilnicki Marek, Kufel Jakub (red.), seria: Edukacja dla Bezpieczeństwa, 2015, nr 1, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa, Poznań 2015, s. 411–424, ISBN 978-83-65096-27-2.

- Ilnicki Marek, Kupiński Jerzy, *Ocena ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych na tle zidentyfikowanych i prognozowanych negatywnych zdarzeń niemilitarnych w kontekście bezpieczeństwa morskiego państwa*, [w:] *Zasady użycia sił morskich RP w sytuacjach nadzwyczajnych w pokojowych warunkach funkcjonowania państwa*, Ilnicki Marek, Makowski Andrzej, Mrozowska Alicja (red.), Wydanie specjalne „Rocznika Bezpieczeństwa Morskiego”, Gdynia 2022, s. 9 - 41, ISSN 1898-3189
- Ligeża Krzysztof, Ilnicki Marek, *Możliwości wykorzystania potencjału Sił Morskich RP w sytuacji wystąpienia zagrożeń niemilitarnych*, [w:] *Zasady użycia sił morskich RP w sytuacjach nadzwyczajnych w pokojowych warunkach funkcjonowania państwa*, Ilnicki Marek, Makowski Andrzej, Mrozowska Alicja (red.), Wydanie specjalne „Rocznika Bezpieczeństwa Morskiego”, Gdynia 2022, s. 87-123, ISSN 1898-3189.

Wobec powyższego do oceny pozostaje cykl publikacji zawierający :

- 1 monografię,
- 12 rozdziałów w monografiach naukowych,
- 6 artykułów w czasopismach naukowych.

Tworząc tematycznie jednorodny cykl, habilitant nadał mu tytuł odzwierciedlający wspólny ich cel. Sformułował również główny problem badawczy: *w jakim stopniu i zakresie polskie służby graniczne wzmacniają system bezpieczeństwa państwa?* Został on rozłożony przez habilitanta na problemy szczegółowe:

- jaka jest funkcja granic państwowych i ich wpływ na bezpieczeństwo państwa,
- jaka jest kategoryzacja zagrożeń na poszczególnych rodzajach granic z uwzględnieniem przestępstw transgranicznych i występujących w rejonach granicznych,
- które podmioty systemu bezpieczeństwa państwa zaliczamy do służb granicznych i dlaczego,
- jaki jest zakres ustawowo powierzonych im zadań autonomicznych i wspierających,
- jaka jest skuteczność służb granicznych na tle kompetencji kadry wykonawczej, stosowanych procedur i wykorzystywanego sprzętu oraz realizowanej współpracy krajowej i zagranicznej,
- czy zachowana jest spójność unormowań prawnych regulujących zadania i uprawnienia oraz kooperację służb granicznych,
- jaki jest stopień integracji zarządzania granicami w Polsce i w Unii Europejskiej,
- jaki jest wpływ reżimów granicznych na przestrzeganie praw i wolności człowieka i obywatela.

Układ celów szczegółowych wydaje się spójny i kompletny w stosunku do głównego problemu badawczego. Należy jednak wziąć pod uwagę fakt, iż zbiór publikacji powstawał na przestrzeni lat 2011- 2022, co powoduje, że część zawartych tam wniosków nie przystaje do dzisiejszej rzeczywistości. Zwłaszcza, iż zdecydowana większość przeprowadzonych przez autora analiz dotyczyła ewoluującego systemu prawnego. Również poglądy autora na

przestrzeni tych lat ulegały pewnej ewolucji. Zaburza to, w pewnym sensie, spójność całego cyklu.

Przykład ewolucji poglądów autora. W monografii (2011): *Służby graniczne w walce z terroryzmem: polskie warunki ustrojowo-prawne*, do służb granicznych autor zalicza Straż Graniczną i Służbę Celną. Natomiast w rozdziale: *Udział Służb Granicznych w systemie bezpieczeństwa zdrowotnego Polski*, [w:] *Bezpieczeństwo zdrowotne – ujęcie interdyscyplinarne: podmioty, środowiska i obszary wyzwań oraz zagrożeń zdrowotnych*, (rok wydania 2015) do służb granicznych zalicza: Straż Graniczną, Służbę Celną, Państwową Inspekcję Sanitarną, Inspekcję weterynaryjną, Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcję Jakości Ochrony Artykułów Rolno – Spożywczych. Ten sam skład służb granicznych występuje w rozdziale: *Koncepcja konsolidacji służb granicznych uzasadniona zewnętrznymi zagrożeniami bezpieczeństwa Polski*, [w:] *W trosce o bezpieczne jutro: reminiscencje i zamierzenia*, (rok wydania 2017). Tutaj jednak podano wyznaczniki kwalifikacji poszczególnych instytucji do służby granicznej. W poprzedni publikacjach tych wyznaczników nie było. Ponadto w rozdziale: *Działania zapobiegawcze we wspólnej polityce migracyjnej Unii Europejskiej*, [w:] *Uchodźcy – nowe wyzwania dla bezpieczeństwa europejskiego na tle standardów praw człowieka*, (rok wydania 2015), pojawia się również Urząd ds. Cudzoziemców. Co prawda nie spełnia on jednego z kryteriów zawartych w rozdziale z 2017 r. (nie działa na przejściach granicznych), to jednak w przypadku kiedy cudzoziemiec wyrazi w jakiegokolwiek formie wolę ubiegania się o ochronę międzynarodową dowolnemu organowi (np. Straży Granicznej), to wówczas powinno to zostać zarejestrowane i przekazane do Urzędu ds. Cudzoziemców, bez wnikania w słuszność tego zgłoszenia. Ponadto urząd ten podobnie jak Straż Graniczna ma prawo kontrolowania legalności pobytu cudzoziemca na terenie Polski. Można zatem stwierdzić, że Urząd ds. Cudzoziemców jest głównym wykonawcą polityki migracyjnej naszego państwa. Ważną rolę w ochronie granicy państwowej pełni również wojewoda, który między innymi odpowiada za utrzymanie przejść granicznych. Rozumiem i podzielam zdanie autora w zakresie kryteriów klasyfikacji służb granicznych. Nie można wszystkich instytucji, które w jakimś zakresie wykonują zadania związane ze szczelnością naszych granic, traktować jako służby graniczne. Niemniej jednak brakuje mi publikacji zawierającej kompleksowe spojrzenie na ten problem i na tak skonstruowanym tle wskazanie tych instytucji, które zdaniem autora można zakwalifikować jako służby graniczne. Brak całościowego ujęcia problematyki ochrony granicy i zapewnienia jej szczelności oraz wskazana powyżej ewolucja poglądów na temat składu służb granicznych zaburza spójność cyklu wskazanego, jako osiągnięcie stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Spójność cyklu tematycznego oraz jego adekwatność do aktualnej sytuacji prawnej zaburza również rozciągłość w czasie jego powstawania. Wśród instytucji wchodzących w skład służb granicznych dr M. Ilnicki zalicza Służbę Celną, chociaż nie ma już takiej instytucji (od 2017r). Aktualnie funkcjonuje Służba Celno-Skarbowa stanowiąca część Krajowej Administracji Skarbowej. Jej zadania są zbieżne z zadaniami Służby Celnej, ale jej struktura organizacyjna, podległość służbowa i szereg innych aspektów różnią się. Należałoby zatem napisać nowy artykuł na ten temat, uwzględniający nowe realia.

W autoreferacie autor sformułował główny i szczegółowe problemy badawcze wskazanego cyklu publikacji. Po szczegółowym zapoznaniu się z treścią tych publikacji, muszę stwierdzić, że nie znalazłem odpowiedzi na pytanie: *jaka jest skuteczność służb granicznych na tle kompetencji kadry wykonawczej, stosowanych procedur i wykorzystywanego sprzętu oraz*

realizowanej współpracy krajowej i zagranicznej? O ile wyposażenie, procedury i zakres współpracy został opisany w różnych artykułach i rozdziałach, to już problem oceny kompetencji kadry nie został nawet poruszony. Nie ma również nigdzie odpowiedzi: jaka jest skuteczność ich działania, żadnych danych statystycznych czy nawet wskaźników pozwalających na ocenę owej skuteczności.

Natomiast w przypadku pytania: *jaki jest wpływ reżimów granicznych na przestrzeganie praw i wolności człowieka i obywatela*, mamy dość enigmatyczną odpowiedź w rozdziale: *Kontrola osobista w polskim systemie prawnym*, [w:] *Wyzwania i zagrożenia w XXI wieku: prawo i edukacja jako gwarant bezpieczeństwa jednostki*, (z 2013 roku). Autor przedstawił w nim zapisy dotyczące uprawnień poszczególnych służb (w tym Straży Granicznej) do jej przeprowadzenia i sposobu wykonania. Zwraca uwagę na brak szczegółowych wytycznych do jej przeprowadzania w przepisach ogólnych. Czy jest to jedyny reżim związany z prawami i wolnościami człowieka i obywatela? Na pewno bardzo istotny, ale nie jedyny.

We wskazanym przez dra M. Ilnickiego cyklu publikacji znajdujemy również kilka artykułów i rozdziałów bardzo luźno związanych z określonym przez niego celem i problemem badawczym. Do tych artykułów zaliczam:

- przytoczony w poprzednim akapicie rozdział: *Kontrola osobista w polskim systemie prawnym*, [w:] *Wyzwania i zagrożenia w XXI wieku: prawo i edukacja jako gwarant bezpieczeństwa jednostki*.
- *Formal and legal requirements for state intervention in extraordinary situations, crisis management and states of emergency in Poland*, „Internal Security”, 2022, vol. 14 (1), (ISSN: 2080-5268),
- *Swoistość terminologii stosowanej w naukach o bezpieczeństwie*, „Historia i Polityka. Półrocznik poświęcony Myśli Politycznej i Stosunkom Międzynarodowym”, 2019, nr 29(36) (ISSN 1899-5160).
- *Użycie broni palnej jako szczególna forma egzekwowania przestrzegania prawa w pokojowych warunkach funkcjonowania państwa*, „Przegląd Policyjny”, 2020, nr 4 (ISSN 0867-5708).

Ponadto wskazana przez dra Marka Ilnickiego monografia: *Służby graniczne w walce z terroryzmem: polskie warunki ustrojowo-prawne*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2011 (270 stron), jest rozszerzeniem i uzupełnieniem rozprawy doktorskiej z 2010 r: *Rola polskich służb granicznych w zwalczaniu terroryzmu (189 stron)*. Różnica między tymi publikacjami, jak wskazuje autor, wynosi 90 stron. Odnosząc się jedynie do tego aspektu - 2/3 monografii to rozprawa doktorska. Ponadto wskazana monografia wydana została 13 lat temu. Stąd też, według mnie, jej znaczenie we wskazanym cyklu jest raczej niewielkie.

Powyzsze uwagi sugerują, że wskazany przez dra M. Ilnickiego cykl publikacji stanowiący podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, jest raczej dość przypadkowy i nie był pisany z myślą o zaprezentowaniu w zwartej formie wyników własnych badań, które stanowiłyby znaczny wkład w rozwój dyscypliny: nauki o bezpieczeństwie.

Pomimo tych uwag większość artykułów i rozdziałów w monografiach stanowi syntetyczne ujęcie problematyki sugerowanej przez ich tytuły, szczególnie w obszarze analizy aktów prawnych. Każdy z nich zawiera również wnioski i sugestie autora, dotyczą one jednak problemu niespójności prawa, czyli mają wymiar bardziej praktyczny niż naukowy.

Publikacje wskazane przez dra M. Ilnickiego zawierają bardzo rzetelny obraz rzeczywistości prawnej ochrony granic naszego państwa, która prezentuje jedynie oczekiwania i wyobrażenia twórców prawa na temat tego jak powinna wyglądać ochrona granic. W publikacjach tych nie znajdziemy jednak nic na temat rzeczywistego obrazu ochrony naszych granic, czyli tego:

- jak wygląda rzeczywistość na przejściach granicznych i poza nimi,
- jakie są rzeczywiste kompetencje funkcjonariuszy i pracowników instytucji zaliczonych przez autora do służb granicznych,
- jakie jest ukompletowanie kadrowe tych służb i jak to wpływa na sytuację osób przekraczających granice.
- jaka jest skuteczność ochrony naszej granicy,
- jak wygląda współpraca poszczególnych instytucji zaangażowanych w ochronę granicy,
- jak wygląda współpraca służb granicznych z ich odpowiednikami w państwach ościennych.

Odpowiedź na powyższe pytania wymaga przeprowadzenia badań empirycznych lub skorzystania z raportów obrazujących tę sytuację, np.: Najwyższej Izby Kontroli, Fundacji Batorego czy Fundacji Helsińskiej. Można również skorzystać z raportów Straży Granicznej i innych instytucji zaliczonych, przez autora, do służb granicznych, Głównego Urzędu Statystycznego i szeregu innych. Pozwoliłoby to autorowi bardziej kompleksowo spojrzeć na problematykę ochrony granicy i rolę jaką pełnią służby graniczne w systemie bezpieczeństwa wewnętrznego naszego kraju. Poza tym, to owe badania mogą coś nowego wnieść do nauk o bezpieczeństwie i pozwolić autorowi odpowiedzieć na pytania badawcze sformułowane w autoreferacie. Brak takich badań w znacznym stopniu obniża wartość merytoryczną wskazanego cyklu publikacji.

Dlatego też uważam, że wskazany przez autora cykl publikacji nie spełnia wymogów określonych w art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – nie stanowi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny: *Nauki o bezpieczeństwie*.

Ocena pozostałej aktywności naukowej

(art. 219 ust. 1, pkt 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)

Według dokumentacji sporządzonej przez Oddział Bibliografii i Bibliometrii Biblioteki Uniwersytetu Gdańskiego na całościowy dorobek naukowy habilitanta składa się 39 publikacji, z czego 3 opublikowane zostały przez uzyskaniem stopnia doktora. Dorobek ten składa się z (tylko publikacje po doktoracie):

- 1 monografia (2011)
- 15 rozdziałów w monografiach naukowych (w tym 1 we współautorstwie)
- 10 monografii współredagowanych
- 10 artykułów w czasopismach naukowych (w tym 3 we współautorstwie)

Jeżeli uwzględnimy również referaty wygłoszone na konferencjach (29), to dorobek ten należy ocenić bardzo pozytywnie.

Według danych naukometrycznych oddziaływanie publikacji jest raczej niewielkie. Jedynie w bazie Google Scholar odnotowano pewne wskaźniki: Indeks Hirsha 2 oraz liczbę cytowani 18 (bez autocytowań). Jednakże uwzględniając znaczną liczbę wystąpień na

konferencjach ogólnokrajowych i międzynarodowych należy uznać, że działalność naukowa dra M. Ilnickiego jest zauważalna w środowisku naukowym.

Ważne w tym kontekście jest również członkostwo habilitanta w komitetach redakcyjnych i radach naukowych 3 czasopism naukowych.

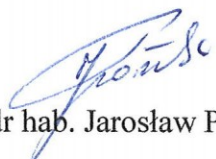
Podsumowując, aktywność naukową habilitanta należy ocenić pozytywnie.

Konkluzja

Z art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 20 lipca 2018 r. wynika, że stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która spełnia łącznie trzy warunki:

- posiada stopień doktora,
- posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny,
- wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej.

Niespełnienie kryterium drugiego z artykułu 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce nie pozwala mi poprzeć wniosku o nadanie Panu dr. Markowi Ilnickiemu stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

dr hab. Jarosław Prońko